

Samvinna í tinginum

ÚTVARPIÐ hevur hesar seinastu dagarnar gjørt ikki so lítið burtur úr røðu lögmanns á ólavssøku. Fyrst varð samrøða við lögmann sjálvan um innihaldið í røðuni og í eini seinni sending hevði útvarpsmaðurin fingið fatur á nøkrum av oddafólkunum í trimum av andstøðuflokkunum.

EIN av spurningunum, sum varð viðgjørdur rættiliga gjølla í hesum samrøðum, er arbeiði innan tinggátt og so uttanfyri. Løgmaður beyð í ólavssøkurøðu síni til fjóltáttáða samvinnu í tinginum — tvørtur um flokksmark.

HAVANDI í huga ta sjálvs-nøgd, sum oftani eyðkennir sterkar samgongur, ið halda seg hava nóg mikið í sær sjálvum og havandi í huga ta gongd, sum seinastu 30-40 árin hevur eyðkent føroyska parlamentarismu, hetta at veruligu avgerðirnar ofta verða tiknar uttants á samgongufundum heldur enn í tingsalinum, beyð løgmaður

øllum flokkum í tinginum til samarbeiði. Hann vísti á, at hetta setir krøv til báðar síður í salinum, at politisku hugsjónirnar ikki altíð verða vundnar so í húnar hátt, at tær læsa fyri veruleikanærum samarbeiði um skilagóðar loysnir. At medvirka og taka avgerðir er meira hugaligt enn at standa úti og líta á, hetta hava flestu tingmenn havt høvi at sanna, segði lögmaður m.a.

HETTA vóru orð, sum umboðini fyri andstøðuna í samrøðu við útvarpið kundu góðtaka. Umboðið fyri sjálvstýrisflokkinn legði sera stóran dent á júst hetta. Tingkvinnan helt nevnliga, at júst hetta, at máliin verða liðugtviðgjørd í nevndum, í landsstýrinum og ofta av embætismonnunum — uttan um tingið — er nakað, sum er við til at taka grundarlagið undan okkara demokratii. Hon helt, at tingið er tað forum, har øll mál, stór sum smá, eiga at verða viðgjørd og ikki bara ekspeðað eftir lidna viðgerð uttanfyri tinggátt.

HETTA er so satt, sum tað er

sagt. Vit hava alt ov mong dømi um, at okkara fólka-valda ting ikki fær høvi at viðgera — alment — stór álvarsmál, sum viðvíkja okkum øllum í hesum samfelagnum. Endamálið við tinginum er tá eisini nettupp at tryggja, at málini fáa eina breiða, sakliga og grundleggjandi viðgerð, áðrenn tey verða lógarfest og harvið koma at galda fyri okkum øll. Dømi eru eisini um, at stórmál verða skundað gjøgnum tingið, og oftani er skotbráðið, tingmenn hava fingið at seta seg inn í tey, so stutt, at tann grundleggjandi og breiða viðgerðin verður av ongum.

HÓAST umboðini fyri andstøðuna høvdu nógvar atfinningar at lögmanni og røðu hansara á ólavssøku, so var tað semja um júst hetta málið: at fáa tingið at virka eftir ætlan og at fáa samarbeiði tvørtur um flokksmark. Nú fáa vit so at síggja, hvat spyrst burtur úr. Tað er heldur einki ivi um, at við sínum tepra meiriluta uppá ein tingmann, hevur samgongan heldur ikki so nógvi í at velja. Í so máta kann ein siga, at ein tepur sam-

gonga tæinir demokratinum betur enn ein alt ov sterk samgonga. Nevniliga tí at hon tá verður noydd til at lurta eftir andstøðuni og geva uppskotum og viðmerkingum hennara ans, um so er, at hon ynskir at fáa stuðul frá andstøðuni í málum, har samgongan ikki fær fleirtal millum sínar egnu. Slík mál kunnu vera komandi rúsdrekkmálið, har tingmenn atkvøða tvørtur um flokksmark og ikki eftir um teir sita í andstøðu ella í samgongu. Tað málið verður kanska eitt av teimum fyrstu, sum verður samtykt av bæði samgongu- og andstøðutingmonnum og sum tí fer at vera fyrsta royndin at gera orðini um samvinnu til veruleika.

OG er tað so, at samgongan eitt nú í hesum málinum ynskir sær hjálp frá andstøðuni — og fer at fáa hana — so pliktar tað eisini samgonguna at geva andstøðuni stórri gætur í framtíðini — og góðu móttøkuni av hesum tilboði frá andstøðusíðu — eru á veg fram móti eini nýggjari og meira bjartari tíð, hvat okkara demokratii viðvíkur.

sosigaley

Dimmalætting

DAGBLAÐIÐ

KRUSNA

14. SEPTEMBER

FRÍU FÖROYAR

NORÐLJÓÐ

Dimma og lög-mansrøðan

Sum vera man verður nógvi gjørt burtur úr røðu lögmanns á ólavssøku í fjølmóðunum. Hóast samgongublað kundi Dagblaðið ikki bara sær at koma við eini útspallandi oddagrein móti lögmanni. Har varð ikki annað væntandi, tí tingmaðurin og blaðstjórin á D.B. hevur fingið sær sum livibreyð at seta kilar í allastaðni, har hann er við í einum samarbeiði. Lat tað fara.

Dimmalættingin fínt sum andstøðublað at røðuni í oddagrein leygardagin, har blaðið undir yvirskriftini »Uholdbart livs-syn« heldur tónalagið í lögmannsrøðuni vera í so bjartskygt. Blaðið skriv-

ar: Det er en optimistisk tone, der er anlagt i lagsmandens olaitale hvad angår udsigterne for landskassens indtægtsmuligheder i sidste halvdel af indeværende år, sammenlignet med det forløbne halvår, hvor det offentlige skatte- og toldindtægt er har været over et hundrede millioner kroner mindre end forventet og budgetteret på finanslægsloven. Optimismen synes at bero på landsstyrets vurdering af, at de resterende måneder af året vil vise sig at blive over forventning på grund af en aktivitetsforøgelse i sådan grad, at der næsten bliver overensstemmelse mellem kalkulerede og reelle indtægter for lands-

kassen, når året er slut.

Hvad der får landsstyret til at se så lyst på tingene, ligger skjult for de fleste, da der fra landsstyrepartiernes side ikke ses at være fremkommet nævneværdigt, der berettiger til en sådan optimisme. Man må dog håbe, at det ikke blot er på grund af nedgangen i den almindelige virksomhed, som har kunne konstateres efter landsstyrets tiltrædelse i begyndelsen af året, der har fået de nye magthavere til at konkludere, at værre kan det i hvert fald ikke blive, skriver blaðið.

Dimman hevur rætt í, at tað eisini er ein bjartskygdur tóni í røðu lögmanns, hóast mong av okk-

um bera ótta fyri, at vit framvegis fara at ganga torforum tíðum á møti. Dimma setir spurnartekin við hetta bjartskygni, tí hon hevur ikki sæð nakra ábending um, at landsstýrið fer at reka ein politikk, sum setti gongd á aftur. Men so ring sum støðan nú hevur verið og er, so kemur blaðið tó við tí niðurstøðu, at støðan hóast alt ikki kann gerast verri.

Blaðið skrivur at enda í oddagreinini:

»Beror landsstyrets lys-syn alene på, at »noget vil vise sig«, befinder vi os sandelig på gyngende grund økonomisk«.

Vónandi sær alt ikki so tilvildarligt út sum spádómur Dimmalættingar leggur upp til. Vónandi

eru samgonguflokkarnir førir fyri at liva upp til tey lyfti, sum teir góvu veljarunum fyri valið seinast. Nú kann tað vera langt millum lyfti og gerðir, men hyggja vit í ólavssøkurøðuna, so er har mangt, sum leggur upp til at fáa hjólini í samfelagnum í gongd aftur. Hetta var setningur javnaðarflokksins undan valinum, og hetta eigur flokkurin nú eisini at gera sitt itarsta fyri at liva upp til.

Samgongan er enn ung, og nú lögmaður leggur upp til stórri samarbeiði í tinginum við andstøðuna, er at vóna, at bæði andstøða og samgonga fara at koma við initiativum, sum bera á rætta bórðið, nevnliga tað, at figgarliga niðurgongdin steðgar og vit fáa gongd á aftur í samfelagnum. Dimman skal hava rætt í, at byggi bjartskygni landsstýrisins einans á at »noget vil vise sig«, so kann hetta gerast okkum dyrt í longdini. Men vit vilja so at trúgva, at teir menn og

tær kvinnur, sum hava latið seg velja í landsins týðningarmestu sessir, eru so mikið at sær komin, at tey megna at liva upp til setningin: at fáa gongd á aftur. Tað er m.a. tað tey eru sett til.

- * Bókhald
- * Grannskoðan
- * Roknskapur
- * Ráðgeving

Avgreiðsla:
Mán.-fríggj.: kl. 8.00-17.00

Pf. SANDOYAR
BÓKHALDSVIRKI
tlf. 61376 - 210 Sandi